

בש"פ 3623/20 - אבנר הררי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3623/20

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: אבנר הררי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו מיום 31.5.2020 מ"ת 53717-03-17 שניתנה על
ידי כבוד השופטת מ' בן ארי

תאריך ישיבה: י"ח בסיון התש"ף (10.6.2020)

בשם העורר: עו"ד צ'רלי סבג, עו"ד עמית שלף

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 31.5.2020 (מ"ת 53717-03-17, השופטת מ' בן ארי). בית המשפט המחוזי הורה על המשך מעצרו של העורר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

2. עובדות כתב האישום שהוגש נגד העורר פורטו בהרחבה בשורה של החלטות קודמות שניתנו על-ידי בית משפט זה, ועל כן די בכך שאציין כי הן נוגעות לשני מקרים שבהם העורר ונאשם נוסף הרכיבו מטעני חבלה "מאולתרים" והניחו אותם בכלי רכב. בגין מעשים אלה יוחסו לעורר שורה של עבירות חמורות, לרבות ניסיון רצח (ראו בהקשר זה את החלטתי מיום 16.4.2019 בבש"פ 2625/19). ביום 4.5.2020 הורה בית משפט זה (בש"פ 2424/20, השופט י' וילנר) על הארכת המעצר האחת-עשרה של העורר, ולצד זאת קבע כי בשלב זה יש לקבל תסקיר משלים מטעם שירות המבחן שיבחן האם השתנו הנסיבות באופן המאפשר את המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני ובליווי מפקחים. זאת, בהתחשב בפרק הזמן הממושך שבו שוהה העורר במעצר ובשים לב להתמשכות ההליכים הנוספת בעניינו שנגרמה בשל מגפת הקורונה.

3. בהמשך לכך, שירות המבחן הגיש תסקיר משלים, שבו הוא נמנע מלהמליץ על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. במסגרת התסקיר המשלים צוין כי העורר ממשיך להציג את עצמו כמי שנעדר דפוסים אלימים או שוליים המצריכים שינוי, וכן כי הוא מתנהל באופן מנותק ומגמתי ביחס לאורח החיים שניהל עובר למעצרו. ביחס להערכת המסוכנות הנשקפת מן העורר, שירות המבחן התרשם כי עדיין מתקיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו, ובהקשר זה צוין כי הוא מתקשה להתבונן באופן ביקורתי על בחירותיו ומשליך את האחריות למצבו על גורמים חיצוניים. זאת ועוד, שירות המבחן בחן את מקורביו של העורר אשר הוצעו כמפקחים, והתרשם כי אין בכוחם לשמש כמעטפת פיקוח סמכותית והולמת אשר תציב לו גבולות ותאיין את מסוכנותו.

4. ביום 31.5.2020 הורה בית המשפט המחוזי על המשך מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח. בעשותו כן, בית המשפט המחוזי הדגיש כי הגם שאין להתעלם מפרק הזמן המשמעותי שבו שוהה העורר במעצר, בעת הזו חלה התקדמות בהליך העיקרי והוא מצוי לקראת סיומה של פרשת ההגנה. בית המשפט המחוזי צוין עוד כי גם בחלוף הזמן יש להביא בחשבון את חומרת העבירות המיוחסות לעורר ואת המסוכנות הנשקפת ממנו, אשר כפי שעולה מהתסקיר המשלים נותרה גבוהה. בהקשר זה הודגש כי התסקיר ניתן לאחר אבחון מעמיק, וכי סטייה ממנו מחייבת קיומו של מערך פיקוחי איתן. בנסיבות אלה, ובהתחשב בכך שלפי התסקיר המשלים המערך הפיקוחי שהוצע על-ידי העורר אינו כזה, נקבע כי אין מקום להורות על המשך מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

הערר

5. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. בעיקרו של דבר, העורר טוען כי בית משפט המחוזי שגה בכך שייחס משקל מכריע לתסקיר המשלים, מבלי להתרשם בעצמו מהמפקחים המוצעים שהתייצבו לדיון. העורר טוען עוד כי אף לא נערכה בדיקת היתכנות לפיקוח אלקטרוני, במקביל לקבלת תסקיר משלים מטעם שירות המבחן. מעבר לכך, העורר סבור כי המפקחים מבינים היטב את תפקידם, לאחר שבא-כוחו הדריך אותם בעצמו, וכן מלין על כך ששירות המבחן לא בחן את התאמתם של מפקחים נוספים שהוצעו על-ידו. עוד מצוין העורר, כי הוא הביע נכונות בבית המשפט המחוזי לכך שבנוסף לפיקוח האלקטרוני והאנושי, יותקנו בביתו מצלמות שלמטרה תהיה גישה אליהן. אשר להתמשכות ההליכים, העורר טוען כי הדיון בעניינו אינו מצוי בישורת האחרונה ואינו צפוי להסתיים בקרוב. כמו כן, הוא מדגיש את השתייכותו לקבוצת סיכון להידבקות בנגיף הקורונה, וסבור כי גם מטעם זה יש לקבל את הערר.

6. בדיון שהתקיים בפני ביום 10.6.2020, העורר חזר על טענותיו והדגיש את נסיבותיו האישיות ואת הסיכון הטמון, לשיטתו, בהותרתו במתקן מעצר בעת ששוררת התפרצות של נגיף הקורונה. בא-כוחו של העורר הפנה בהקשר זה לתיקון חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (הוראת שעה - נגיף הקורונה החדש) (שיקול חיוניות המעצר), התש"ף-2020, אשר נכנס לתוקף ביום 8.6.2020 (להלן: תיקון חוק המעצרים או התיקון). תיקון זה קובע כי בבואו להורות על מעצרו של אדם, בית המשפט יתחשב, בין היתר, בסיכון הידבקותו של העצור בנגיף הקורונה בעת שהותו במעצר וכן במצב הכליאה באותה עת.

7. מנגד, המדינה סמכה את ידיה על החלטתו של בית המשפט המחוזי בצינה את רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן העורר כמו גם את ההתקדמות בהליך העיקרי המצוי, לפי הנטען, לקראת סיום.

דיון והכרעה

8. כפי שעולה גם מהחלטתה הנזכרת לעיל של השופטת וילנר, ההכרעה במקרה זה אינה קלה בהתחשב בפרק הזמן הארוך שבו שוהה העורר במעצר אשר יש לתת לו משקל באיזון בין זכותו של העורר לחירות לבין האינטרס הציבורי הטמון במעצרו (ראו למשל: בש"פ 4773/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (15.7.2015)). שיקול זה הביא, כאמור, להזמנתו של תסקיר משלים בעת האחרונה. דא עקא, העמדה השלילית הנחרצת העולה מתסקיר שירות המבחן מקשה על קבלת עמדתו של העורר. כאמור, שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו של העורר, ואף לא התרשם כי המפקחים המוצעים בעניינו יכולים לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. לנוכח האמור בתסקיר המשלים, ובשים לב לחשיבות הטמונה בפיקוח האנושי אף כאשר מדובר במעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו: בש"פ 977/20 עמאר נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (19.2.2020)), אין לומר שנפל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

9. אכן, מאז ניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי נכנס לתוקף התיקון לחוק המעצרים. אולם, אף טרם כניסת התיקון לתוקף, נקבע בפסיקה כי על בית המשפט להתחשב במשבר הקורונה בבואו להכריע במעצרו של אדם, אך אין מדובר בשיקול בלעדי ויש לשקול גם שיקולים אחרים, ובכללם המסוכנות הנשקפת מאותו אדם (ראו והשוו: בש"פ 2120/20 מדינת ישראל נ' אוזיפה, פסקה 9 (6.4.2020); בש"פ 2492/20 זועבי נ' מדינת ישראל (19.4.2020)). קיומו של התיקון אינו מבטל, אפוא, את הצורך בבחינת השיקולים הנוגעים למסוכנות גבוהה, אלא רק מוסיף בצדם הנחיה הנוגעת לשקילת חיוניותו של המעצר מאחורי סורג ובריח בהתחשב בנסיבות העת הזו. בענייננו, השיקול הנוגע למגפת הקורונה נסוג מפני העובדה שההליכים בתיק העיקרי מתקדמים כך שקיים צפי לסיום ההליך, וכן מפני רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן העורר, כאמור.

10. טרם סיום יש להדגיש כי אני מייחסת משקל בהקשר זה לטענת המדינה בדבר השלב המתקדם שבו עומד המשפט, עניין שכאמור הובא בחשבון גם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. בא-כוחו של העורר טוען שלא כך הוא, אולם במידה חלקית לפחות הדברים יוכלו להתברר בעוד מספר שבועות, ככל שתוגש בקשה נוספת להארכת מעצרו של העורר. באותו מועד ניתן יהיה לדעת האם מועדי הדיון הצפויים בחודש יולי של שנה זו אכן תרמו לקידום המשפט.

11. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התש"ף (16.6.2020).

ש ו פ ט ת
